

نeda اظهاری مترجم

مدیران دانشگاهی امروزه با توجه به نفوذ بیش از حد فناوری هوش مصنوعی در سیستم آموزش دانشگاهی، با چالش‌های متعددی روبه‌رو هستند. نظرسنجی سالانه‌ای از سوی Inside Higher Ed منتشر می‌شود که نشان می‌دهد مدیران ارشد مراکز آموزش عالی به دلیل منابع محدود، تغییرات سیاستی وسایر چالش‌های فزاینده دانشگاه، تحت فشار هستند. به‌رغم افزایش هزینه‌ها، تضعیف حمایت دولتی از آموزش عالی و هجوم چالش‌های سیاسی پیش روی کالج‌ها و دانشگاه‌ها، رؤسای دانشگاه‌ها همچنان نسبت به آنچه مؤسسات به دانشجویان ارائه می‌دهند، خوش‌بین هستند. تقریباً ۹۹ درصد رؤسای دانشگاه‌ها معتقدند که مؤسسه آن‌ها، آموزش کارشناسی باکیفیتی را ارائه می‌دهد. آن‌ها عموماً از شغل خود نیز راضی هستند به طوری که ۹۱ درصد، از انجام کار اداری ابراز خوشحالی کرده‌اند و ۸۶ درصد معتقدند که از این که در سمت مدیر ارشد علمی فعالیت می‌کنند، اظهار خوشحالی و لذت می‌کنند. این آمار و سایر آمارها از آخرین نظرسنجی ۲۰۲۵ مدیران ارشد علمی کالج‌ها و دانشگاه‌ها گرفته شده است که توسط Inside Higher Ed با همکاری Hanover Research منتشر شد. در این نظرسنجی که در ژوئن و جولای امسال انجام شد، حدود ۴۷۸ نفر از مدیران دانشگاه‌های دولتی و بیشتر خصوصی غیرانتفاعی شرکت کرده و از رؤسای دانشگاه‌ها خواسته شد نظرات خود را در مورد چشم‌انداز سیاست‌های فدرال بیان کنند که به سرعت در حال تغییر است، مانند اهمیت روزافزون هوش مصنوعی، اهمیت تصدی دانی و آزادی دانشگاهی، رضایت شغلی و سلامت روان اعضای هیئت علمی و همچنین خودشان و موارد دیگر.

۵۶ درصد رؤسا

به کاهش بودجه فدرال اذعان کرده‌اند

رؤسای دانشگاه‌ها بیشتر با موضوع مطلوب بودن فضای فعلی سیاست‌گذاری فدرال برای دانشگاه‌ها مخالف‌اند. تنها ۹ درصد موافق یا کاملاً موافقت‌کننده سیاست‌های جدید فدرال «تغییراتی را به مراکز آموزشی تحمیل می‌کنند که ممکن است در درازمدت به نفع دانشگاه‌ها و کالج‌ها باشد. بیش از نیمی از رؤسای دانشگاه‌ها (حدود ۵۶ درصدی) معتقدند بودجه‌ای که از سوی فدرال در دوره دوم دولت ترامپ به مؤسسه آن‌ها اعطا شده، کاهش یافته است. حدود ۲۸ درصد از رؤسای دانشگاه‌هایی که تحت‌تأثیر کاهش بودجه بوده‌اند، معتقدند مؤسسه آن‌ها ۵ تا ۱۰ درصد کاهش بودجه فدرال را تجربه کرده و ۱۲ درصد نیز کاهش بیش از ۱۰ درصدی را گزارش می‌کنند. رؤسای دانشگاه‌ها و مؤسسات به روش‌های متعددی به این کاهش بودجه واکنش نشان می‌دهند. مهم‌ترین موارد، دنبال کردن منابع مالی جایگزین، مانند سرمایه‌گذاران خصوصی یا مشارکت‌های صنعتی، با سهم مشارکت ۴۰ درصدی است. ۲۱ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها معتقدند که مؤسسات آن‌ها منابع داخلی را برای محافظت از برنامه‌های آسیب‌پذیر تغییر داده و حدود یک‌سوم از رؤسای دانشگاه‌ها نیز گزارش داده‌اند که مؤسسات آن‌ها برنامه‌های خاصی را که به کمک‌های مالی فدرال وابسته هستند، بازسازی یا کاهش داده‌اند.

۱۰ درصد دیگر از رؤسای دانشگاه‌ها معتقدند که مؤسسات، جذب دانشجویان را متوقف کرده‌اند، در حالی که تنها ۳ درصد اعلام کرده‌اند که در پاسخ به کاهش بودجه فدرال، پذیرش دانشجویان تحصیلات تکمیلی را متوقف یا کاهش داده‌اند. علاوه بر نگرانی آن‌ها در مورد بودجه تحقیقاتی، ۷۴ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها «بسیار یا به شدت نگران» تغییرات احتمالی در برنامه‌های کمک‌های دانشجویی فدرال وابسته به دولت فعلی هستند.

۶۳درصد مدیران مراکز آموزش عالی برای ورود AI به برنامه‌های درسی اقدام کردند

نصف رؤسای دانشگاه‌های آمریکانگران کاهش بودجه‌های دولتی

به عنوان مثال، قانون «لایحه بزرگ و زیبا» که در ماه جولای از سوی دولت آمریکا به تصویب رسید، محدودیت‌های جدیدی را برای برخی بودجه‌های وام دانشجویی فدرال وضع کرده و بسیاری از مدیران به دلیل کاهش کارکنان در وزارت آموزش و پرورش، مطمئن نیستند که آیا کمک‌های دانشجویی فدرال آن طور که باید جریان خواهد یافت یا خیر.

۶۵ درصدی رؤسا

از سیاست‌های ویزای دانشجویی

۶۵ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها همچنین گزارش می‌دهند که در مورد ثبت نام دانشجویان بین‌المللی در سال جاری که تحت فشار سیاست‌های ویزای ترامپ، کاهش بودجه پژوهشی و سایر اقدامات مهاجرتی است، «بسیار یا به شدت نگران» هستند. رویکردهای کلی‌بنیادی نسبت‌به فضای سیاست‌گذاری در حال تغییر، متفاوت است. تقریباً نیمی از رؤسای دانشگاه‌ها که حدود ۴۷ درصد را تشکیل می‌دهند، رویکرد مؤسسه خود را «انطباق استراتژیک» توصیف می‌کنند که به معنای ایجاد تنها تغییرات لازم برای پایبند ماندن به قوانین ضمن محافظت از ارزش‌های بنیادی است. ۴۱ درصد دیگر از رؤسانیز از رویکرد «صبر و انتظار» پیروی می‌کنند؛ به طوری که تا زمان روشن‌تر شدن سیاست‌ها و پیامدها، تغییرات عمده را به تعویق می‌اندازند. تنها ۸ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها معتقدند که مؤسسه آن‌ها رویکرد «کاهش ریسک» را در پیش گرفته و ۸ درصد دیگر رویکرد خود را «انطباق فعال» توصیف می‌کنند. تنها ۵ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها، حمایت ۳درصدی دولت و مقاومت فعال ۲ درصدی را به عنوان مواضع اصلی بنیادی ذکر می‌کنند. «مایک گاوین»، رئیس کالج دلتا در میشیگان معتقد است کارکنان مؤسسات مختلف ممکن است پیش از صدور دستورالعمل‌های رسمی از سوی مؤسسات خود، به تغییر لفاظی‌ها و سیاست‌های سطح فدرال واکنش نشان دهند که این امر بر لزوم مدیریت قوی در دانشگاه تأکید می‌کند. او عنوان کرد: «عوامل خارجی، کارمندان خوش‌نیت اما ترسو را به سمت تصمیم‌گیری‌هایی سوق می‌دهند که خود مدیریت ممکن است از آن‌ها آگاه نباشد. در دوران پرهج و مرجی که در آن زندگی می‌کنیم، ارتباط مدیریت برای جلوگیری از این مسائل از اهمیت بالایی برخوردار است.»

نیمی از رؤسای دانشگاه‌ها

وضعیت آزادی را ناامیدکننده می‌بینند

۸ ماه گذشته، ده‌ها گزارش در مورد آزادی دانشگاهی رو به زوال در کالج‌ها و دانشگاه‌ها منتشر شده است که در داده‌های نظرسنجی نیز منعکس شده است. حدود ۲۲ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها معتقدند آزادی دانشگاهی در مؤسسه آن‌ها تحت تأثیر فضای جدید سیاست‌های فدرال قرار گرفته است. نیمی از آن‌ها بر این باورند که آزادی دانشگاهی «به طور کلی حفظ شده اما با چالش‌های چشمگیری» مواجه است و ۷ درصد نیز معتقدند «تحت فشار قابل توجهی از جهات مختلف» قرار دارند. با وجود این، ۳۶ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها گزارش دادند که آزادی دانشگاهی در مؤسسه آن‌ها، به رغم فشارهای خارجی، «قوی بوده و به خوبی محافظت شده» است. گاوین گفت: «۵۰ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها می‌گویند آزادی دانشگاهی با چالش‌هایی روبه‌رو است که بسیار ناامیدکننده است. این بدان معناست که مدیران دانشگاهی مجبورند از کار اعضای هیئت علمی خود به روش‌هایی دفاع کنند که نباید این کار را انجام دهند.» او توضیح داد آزادی دانشگاهی و سیاست‌های تنوع، برابری و شمول، اغلب به طور ناعادلانه‌ای به عنوان تلاش‌های متضاد در نظر گرفته می‌شوند، در حالی که این دو ممکن است دست در دست هم پیش روند. به گفته او، «اگر برنامه درسی به‌دلیل قوانین ضد تنوع، برابری و شمول (DEI) تغییر کند، یا اعضای هیئت علمی معتقد باشند

که به دلیل محدودیت‌های DEI نمی‌توانند سؤالاتی را که پیش‌تر در کلاس می‌پرسیدند، مطرح کنند، آنگاه به آزادی دانشگاهی لطمه وارد می‌شود.»

تأکید ۵۷ درصدی

برمزیت‌های استخدام رسمی استادان

در کنار آزادی دانشگاهی، استخدام رسمی همچنان بیشتر از سایر موارد، برای مدیران آموزش عالی از اهمیت دارد. بیشتر مدیران دانشگاهی از استخدام رسمی اساتید حمایت کرده و ۵۷ درصد معتقدند که تا حدودی یا کاملاً موافقت‌کننده مزایای استخدام رسمی بر معایب آن غلبه دارد. در مقابل، تنها ۲۸ درصد از مدیران ارشد بازرگانی دانشگاه و ۳۷ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها نیز در این نظرسنجی‌های امسال همین نظر را داشتند. حدود ۵۳ درصد از مدیران دانشگاهی معتقدند که استخدام رسمی برای سلامت کلی مؤسسه آن‌ها تا ۳۱ درصد بسیار مهم یا ۲۲ درصد بسیار مهم است. دانشگاه‌ها هنوز برای آموزش، به اعضای هیئت علمی غیررسمی نیاز دارند و ۶۹ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها اعلام کردند مؤسسه آن‌ها در دو سال آینده به اندازه امروز به اعضای هیئت علمی کمکی برای تدریس وابسته خواهد بود. تنها ۹ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها معتقدند که مؤسسه آن‌ها کمتر به اعضای هیئت علمی کمکی وابسته خواهد بود رؤسای دانشگاه‌ها از تغییرات مختلفی در چگونگی برخورد خود با نقش‌های هیئت علمی غیررسمی خبر می‌دهند؛ به طوری که حدود ۵۲ درصد اعلام کرده‌اند مؤسسه آن‌ها به نقش‌های صرفاً تدریس‌بهای بیشتری داده و ۵۴ درصد هم بر این باورند که قراردادهای چند ساله را به اعضای هیئت علمی غیررسمی خود ارائه می‌دهند. دوسوم رؤسای دانشگاه‌ها همچنین معتقدند مرکز آموزشی آن‌ها به طور رسمی سیاست‌های آزادی آکادمیک خود را در مورد اعضای هیئت علمی غیررسمی نیز مورد استفاده قرار می‌دهند و ۴ درصد دیگر نیز در حال بررسی انجام این کار هستند.

پیشنهاد‌های رقابتی

دلیل انتقال اعضای هیئت علمی

معاونان آموزشی گزارش می‌دهند نرخ جابه‌جایی اعضای هیئت علمی در حال افزایش است. تقریباً نیمی از معاونان آموزشی معتقدند مؤسسه آن‌ها شاهد نرخ جابه‌جایی اعضای هیئت علمی بالاتر از حد معمول است. ۳۰ درصد از معاونان آموزشی اظهار کرده‌اند مؤسسه آن‌ها شاهد جابه‌جایی اعضای هیئت علمی بالاتر از حد معمول در بین اعضای هیئت علمی است و ۲۲ درصد از آن‌ها نرخ بازنشستگی بالاتر از حد معمول را برای اعضای هیئت علمی گزارش می‌دهند. معاونان آموزشی، بیشتر جابه‌جایی اعضای هیئت علمی را در مورد دریافت پیشنهادهای رقابتی برای انتقال به هر نقطه‌ای با ۷۶ درصد، جابه‌جایی برای فرسودگی شغلی ۴۶ درصد و جابه‌جایی برای پیشرفت طبیعی شغلی ۴۴ درصدی نسبت می‌دهند. با وجود بحث مداوم در مورد فرار مغزها از برخی ایالت‌های آمریکا به دلیل فضای سیاسی آن‌ها، تنها ۱۲ درصد از معاونان آموزشی جابه‌جایی اعضای هیئت علمی را به فضای سیاسی ایالت یا منطقه خود نسبت می‌دهند؛ اگرچه این رقم برای معاونان آموزشی مؤسسات دولتی به ۲۰ درصد و برای معاونان آموزشی منطقه جنوب، برحسب منطقه، به ۱۹ درصد می‌رسد.

دانشگاه‌ها به سلامت روان استادان

بی‌توجه‌اند؟

نظرسنجی‌ها نشان داد که بیش از یک‌سوم از معاونان آموزشی معتقدند دفاتر آن‌ها «اصلاً» یا «حدال» به سلامت روان اعضای هیئت علمی و کارکنان رسیدگی نمی‌کنند. حدود نیمی از رؤسای دانشگاه‌ها می‌گویند که دفاتر آن‌ها

از منابع محدودی برخوردار بوده و تنها یک درصد، حمایت‌های سلامت روان دفتر خود را «جامع» توصیف کرده‌اند. جولیان واسکز هیلینگ، استاد فعلی رهبری آموزشی و رئیس سابق دانشگاه میشیگان غربی گفت: «مراکز بهداشتی و حمایت‌های سلامت روان در بیشتر دانشگاه‌ها معمولاً در امور دانشجویی ارائه می‌شوند یا توسط معاون مالی یا یکی دیگر از معاونان رئیس دانشگاه تحت نظارت قرار می‌گیرد، بنابراین معمولاً تحت نظارت مستقیم رئیس دانشگاه نیستند.» «درعین حال، رؤسای دانشگاه، موارد عظیمی را مدیریت می‌کنند که شامل بودجه، اعتباربخشی، برنامه‌ریزی استراتژیک و امور اساتید می‌شود، بنابراین اگرچه سلامت اهمیت بالایی دارد، اما می‌تواند به حاشیه‌رانده شود.» هیلینگ به‌تازگی پس از دو سال، از سمت رئیس دانشگاه میشیگان غربی کنار رفت. او دلیل این کناره‌گیری را فرسودگی شغلی عنوان کرد که در این نقش بسیار رایج است، زیرا حجم کار سنگین و متفاوتی که رؤسای دانشگاه متحمل می‌شوند، بسیار زیاد است.

هایلینگ عنوان کرد: «مدیران دانشگاه باید با تصمیماتی که دیگران اتخاذ کرده‌اند، سر و کار داشته باشند. بنابراین باید با تصمیماتی که اعضای هیئت علمی گرفته‌اند و ممکن است مشکل‌ساز باشند، سر و کله بزنند. آن‌ها باید تصمیماتی را که رئیس جمهور گرفته، اجرایی کنند. مدیران دانشگاه‌ها کابینه‌ای‌ر اختیار دارند که می‌خواهد تصمیمات خود را برای امور دانشگاهی اجرایی کرده و برخی از این موارد اشتباه پیش می‌رود. بنابراین آن‌ها باید با تیم خود همکاری کنند تا تمام موارد مختلف را اصلاح کنند.»

بیش از نیمی از مدیران دانشگاه که حدود ۵۸ درصد را به خود اختصاص داده‌اند، رفا خود را با در نظر گرفتن سلامت روان و استرس شغلی خود، خوب یا عالی ارزیابی می‌کنند. آن‌ها در این بین، ۳۳ درصد دیگر را منصفانه و ۷ درصد آن را ضعیف ارزیابی می‌کنند. آن دسته از رؤسای دانشگاهی که معتقدند کار آن‌ها بیشتر معطوف به حل مشکلات است تا برنامه‌ریزی، کمتر از کسانی است که این کار را انجام نمی‌دهند، رفا خود را خوب یا عالی ارزیابی می‌کنند که به ترتیب ۴۴ درصد در مقابل ۷۹ درصد گزارش شده است. هیلینگ اضافه کرد: «مسئولان دانشگاه‌بار استراتژی و مدیریت بحران را به دوش کشیده و بسیاری از آن‌ها در دانشگاه همکاری ندارند که بتوانند بار روانی آن‌ها را برای کنترل بحران‌ها درک کنند. او همچنین تصور می‌کند مسئولان دانشگاه اغلب از رفتن به تعطیلات یا حتی وقت گذرانی خارج از دانشگاه برای انجام کارهای اجتماعی دلسرد می‌شوند. زیرا نگرانی مداوم دارند که ممکن است اتفاقی در دانشگاه رخ دهد، مانند هک یا یک وضعیت اضطراری دیگر که نیاز به حضور فوری آن‌ها داشته باشد.»

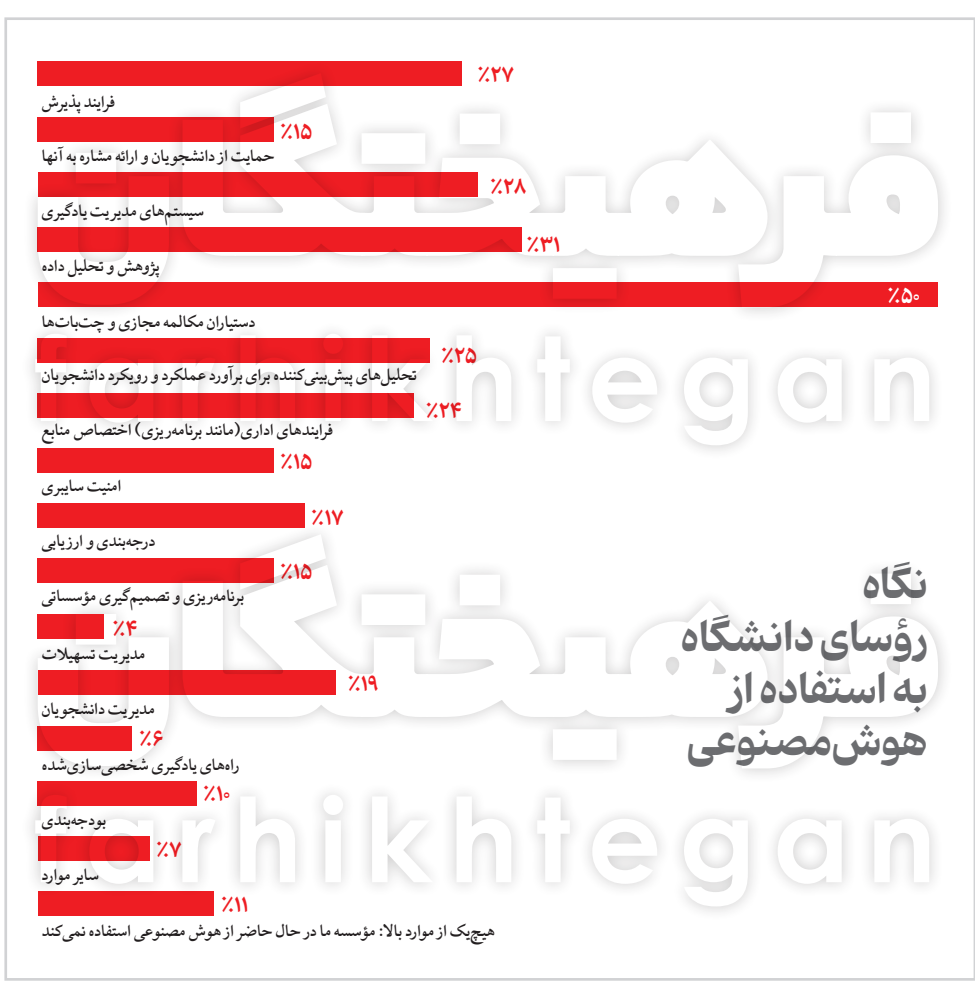
۷۳ درصد مؤسسات غیرانتفاعی خصوصی

دوره آنلاین برگزار می‌کنند

با رشد دوره‌های آنلاین در آموزش عالی، بیشتر مؤسسات (۹۲ درصد) به ارائه این دوره‌ها پرداخته‌اند. اما به نظر می‌رسد با توجه به بودجه‌هایی که صرف درس آنلاین می‌شود، ۷۳ درصد مؤسسات غیرانتفاعی خصوصی به ارائه این دوره‌ها گرایش نشان می‌دهند. اما با توجه به تقاضای بالایی که از سوی دانشجویان مطرح می‌شود، رؤسای دانشگاهی محبوبیت این دوره‌ها را ۴۶ درصد اعلام کرده و گفته‌اند که کمتر از یک‌چهارم دوره‌ها آنلاین یا در قالب ترکیبی ارائه می‌شوند. در این میان، تنها ۶ درصد از رؤسا گزارش داده‌اند که سه‌چهارم تمام دوره‌های آموزشی در مؤسسات به صورت آنلاین یا ترکیبی برگزار می‌شوند. در مورد ساختار آموزشی دوره‌های آنلاین در مؤسسات، رؤسای دانشگاهی معتقدند بیش از نیمی از این دوره‌ها (۵۷ درصد) تا حدی بر سطح مؤسسات آموزشی متمرکزند. ۲۳ درصد باقی دوره‌ها کاملاً متمرکز و ۱۷ درصد نیز جزء مدل‌های غیرمتمرکز محسوب می‌شوند. ۶۵ درصد رؤسا بر نظارت و تصمیم‌گیری روی آموزش‌های آنلاین تأکید کرده‌اند.

آن‌ها از هوش مصنوعی برای هیچ یک از موارد بالقوه کاربردی استفاده نمی‌کنند که نسبت به ۲۱ درصد در سال گذشته کاهش نشان می‌دهد. حدود نیمی از رؤسای دانشگاه که حدود ۵۲ درصد را تشکیل می‌دهند، معتقدند اساتید نباید مجبور به استفاده از هوش مصنوعی شده یا اجازه بهره‌مندی از این فناوری را در کلاس‌های درس بدهند ۳۸ درصد از آن‌ها نیز از مقاومت قابل توجه اساتید در برابر هوش مصنوعی خبر می‌دهند. باوجود این، رؤسای دانشگاه تا حد زیادی موافقت‌کنندگان دانشگاه‌ها باید نسبت به هوش مصنوعی واکنش‌هایی داشته باشند؛ به طوری که تنها

۵ درصد معتقدند دانشگاه‌ها وظیفه‌ای برای آموزش استفاده اخلاقی یا عملی از هوش مصنوعی به دانشجویان ندارند. در نهایت، کوناکسر معتقد است که مسئولیت مؤسسات تنها آموزش دانشجویان برای چگونگی شروع استفاده از هوش مصنوعی نیست، بلکه «فراهم کردن فرصت‌هایی برای دانشجویان برای توسعه مهارت‌ها، گرایش‌ها و احساس فوریت برای شکل‌دهی به چگونگی استفاده از هوش مصنوعی است. زیرا آن‌ها استعدادها و انرژی‌های خود را به تلاش‌های نوپای دانشگاهی برای درک این چالش ناگهانی و وجودی می‌افزایند.»

نگاه

رؤسای دانشگاه

به استفاده از

هوش مصنوعی

سیاست رسمی در مورد هوش مصنوعی برای تنظیم استفاده از هوش مصنوعی در پیش گرفته است.

استفاده ۵۰درصدی دانشگاه‌ها

از کاربردهای مکالمه‌های AI

بزرگ‌ترین کاربرد هوش مصنوعی، دستیارهای مکالمه مجازی و چت‌بات‌ها هستند؛ به طوری که ۵۰ درصد از رؤسای دانشگاه‌ها معتقدند مؤسسه آن‌ها از این موارد استفاده می‌کند. ۳۱ درصد از آن‌ها نیز اعلام کرده‌اند که مؤسسه آن‌ها از هوش مصنوعی برای تحقیق و تجزیه و تحلیل داده‌ها بهره می‌برد. همچنین ۲۸ درصد نیز معتقدند که از این فناوری برای سیستم‌های یادگیری و مدیریت استفاده می‌شود. ۱۷ درصد باقی‌مانده رؤسانیز معتقدند که از هوش مصنوعی برای فرایند نمره‌دهی و ارزیابی استفاده می‌شود و ۲۴ درصد معتقدند از آن برای فرایندهای اداری مانند برنامه‌ریزی و تخصیص منابع استفاده می‌شود. تری کوناکسر، معاون آموزشی و مدیر مرکز بهبود یادگیری و تدریس در دانشگاه «کنتاک»، اظهار کرده است که انتظار می‌رود در سال تحصیلی جاری، فعالیت بیشتری از سوی مؤسساتی صورت گیرد که سواد هوش مصنوعی را در برنامه درسی، به‌ویژه برای آمادگی نیروی کار عملیاتی می‌کنند. به گفته او، این فعالیت‌ها می‌تواند شامل دوره‌ها یا آموزش‌های کوتاه‌مدت مورد نیاز، تغییرات در الزامات آموزش عمومی، نقشه‌برداری از برنامه درسی در سطح مؤسسه، گواهینامه‌ها، نتایج مبتنی بر شایستگی و موارد دیگر باشد. با ادامه این روند فعالیت، گزینش‌های مهمی مانند مجوز دادن به مطالب دیگران، ترکیب آن مطالب با «رویکردهای داخلی» یا ایجاد ساختارهای درسی در داخل، مطرح می‌شود. مؤسسات همچنین باید بیان کنند سواد هوش مصنوعی «برای موفقیت شغلی فراتر از مفهوم کاربرد اولیه ابزارهای هوش مصنوعی برای انجام وظایف خاص» است، از جمله عادات ذهنی که «گونه‌های منحصر به فردی» از مهارت‌های پایدار را از رشته‌های مختلف آشکار و ارزش‌ها، هویت و مأموریت نهادی را منعکس می‌کند.

یک‌دهم رؤسا معتقدند دانشگاه‌ها

از هوش مصنوعی بهره‌ای نمی‌برند

کوناکسر فشار و تعجیل برای ورود به بازار را با تغییرات برنامه درسی تصدیق کرده و معتقد است رویکردهای برنامه درسی نیز باید با تکامل هوش مصنوعی بروز باشند. «درحالی که همچنان مهارت‌ها و گرایش‌های پایداری که در خدمت دانشجویان خواهد بود، در نظر گرفته شود.» تنها یک نفر از هر ۱۰ رئیس دانشگاه معتقد است که مؤسسه